

“Enkele mailtjes van kinderen –na de gepaste censuur- ”:

Mail 1: het eerste mailtje kreeg ik van Jeroen.

Beste mevrouw,

Ik heb uw boek gelezen, ik vond het erg leuk, vooral de droevige passages.

Nu zit ik met een probleem. Wij hebben een lieve juf voor rekenen. Maar die lieve juf is verdrietig de laatste tijd. Ze is namelijk op onze leraar Nederlands, maar die ziet haar niet staan, hij loopt haar telkens omver wanneer hij de klas binnenkomt. Dus dacht ik misschien kan ik de juf helpen met een gedicht te schrijven, want daar houdt die leraar Nederlands van. Een verschrikkelijk mooi liefdesgedicht. Maar dat gedicht lukt niet. Ik ben geen schrijver, misschien moet ik eerst schrijver worden alvorens ik aan dat gedicht begin.

Kunt u me zeggen hoe ik schrijver word?

Tot zover Jeroen's mailtje.

Mooie vraag van Jeroen. Hoe word je schrijver? Je hebt daarvoor niet zoveel nodig: een blad papier, een potlood en wat woorden. En dan komt het er op aan om die woorden in de juiste volgorde met dat potlood op dat papier te zetten. Of is het toch meer dan dat? Ik mailde Jeroen het volgende terug.

Beste Jeroen,

Een schrijver is een beetje een tovenaar. Hij geeft aan ieder woord wat toverkracht en zet ze heel anders op rij dan je verwacht.

Mail 2: de volgende dag mailde Jeroen me terug:

Beste mevrouw,

Ik zou graag tovenaar worden, kunt u me zeggen hoe dat moet?

Tja, daar had ik niet zo direct een antwoord op. Veel oefenen dat helpt, dat helpt bij alles. En met iets makkelijk beginnen. Jeroen kon bijvoorbeeld beginnen met zijn juf

in een stompje krijgt te veranderen, dat soort kleine truckjes. Maar zelfs voor kleine truckjes is oefenen niet genoeg. Je moet er ook in geloven, anders lukt het je niet.

Dus mailde ik Jeroen terug:

Beste Jeroen,

Probeer eerst je juf in een stompje krijgt te veranderen. Pas op, dat zal je pas lukken als je gelooft dat je het kan. Daarna moet je nog veel oefenen voor het moeilijke werk.

Nadien bleef het een tijd stil aan de kant van Jeroen, hij zat waarschijnlijk hard te oefenen.

Mail 3: dit is een mail van 'knorbeest',

Hoi,

We moeten voor de juf een boekbespreking maken. Ik heb jou boek gekozen. Maar ik vind er geen bespreking van op internet. Kun je er me één opsturen. En rap, want het is voor morgen.

Knorbeest,

Zo'n mailtjes krijg ik dus ook.

Mail 4: Een mail van Celine.

Lieve mevrouw,

Mijn mama heeft verschrikkelijk hard moeten huilen toen ze je boek las. Mijn papa wist niet goed wat te doen. Hij troostte mama met te zeggen dat je niet alles moet geloven wat er in een boek staat. Dat schrijvers niet goed bij hun hoofd zijn, omdat ze de hele tijd alleen zitten, in een klein kamertje waarvan ze bovendien de deur op slot doen, zodat niemand hen kan storen. Is dat zo?

Kusjes Celine.

Al die kusjes die kinderen me opsturen stop ik in een grote kist. Die kist staat in mijn schrijfkamer, en zo nu en dan wanneer ik me alleen voel en griezelige dingen begin te schrijven stop ik mijn hoofd in die kist. Na een tijdje gaat het meestal beter. Dus alle kindjes die me leuke dingen mailen wil ik hierbij graag bedanken.

Mail 5: is er weer één van Jeroen.

Beste mevrouw,

Het is me gelukt, ik heb de juf van rekenen omgetoverd in een rood krijtje. Met dat krijtje heb ik het bord volgeschreven. Het werd een heel mooi liefdesgedicht, met hartjes en zo. Het schrijven ervan ging helemaal vanzelf. Maar toen kwam de leraar Nederlands binnen. En die vaagde juf rekenen zomaar van het bord. En nu weet ik niet meer hoe het verder moet.

Tja, ik ook niet.